

Stroj času

Téma

Stroj času zanesl svého vynálezce inženýra Petra Zárubu do různých období: do pravěku, starého Egypta, Kolumbových a husitských časů, do Afriky ve společnosti doktora Emila Holuba, do ponorky Nautilus kapitána Nema.

Průběh dobrodružství

Inženýr Záruba z každé ze svých cest přivezl svému synkovi jednu pohádku. Její divadelní provedení se potom stalo vyvrcholením jednotlivých etap, v nichž jsme si postupně hráli na historická období, která Záruba ve svém stroji navštěvoval. Ke každému příběhu vznikla písnička, celkem jich bylo šest – O soli (pohádka Slzy), K pohádce egyptské (Právo), Medvědář (Medvědář), O vlku a medvědu (Jeleni), O lovcích mamutů (Jitro) a Přání (Přání). Podle pohádek byly nazvány i družinky.

Koho jsme potkali

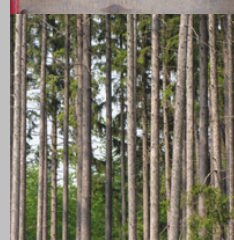
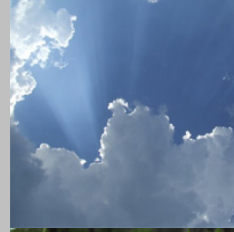
Inženýr Petr Záruba, Robert Trk.

Co jsme měli na táboře

Stroj času. Díky němu se cestovalo v čase, vypadal jako stříbrná raketa.

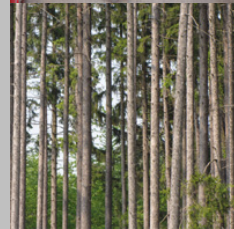
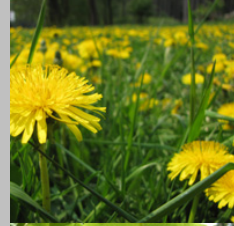
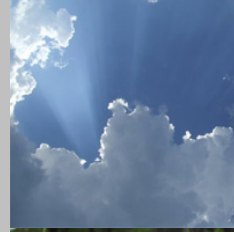
Bodování jednotlivců. Kůže kolečko s vyobrazením slunečních hodin symbolizovalo čas. Na obvodu spolu s body přibývaly kovové cvoky. Získané body se také zobrazovaly v knížečkách, které byly rozděleny podle jednotlivých etap na listy s názvy Egypťané, Kolumbové, Husité, Cestovatelé, Lovci, Nautilané.

Závěrečný dar. Pamětní list.

Vedoucí

HV	Miloš Sam Jakš
OV	Zdeněk Svoboda
	Vašek Cizí divnej chlap Dudáček
	Petr Máma Jakš
	Jiří Olda Machač zčásti (zbytek na vojně)
	Pavla (podle Zdendy)
	Jana Hruška Hrušková
P	Šárka Růžičková
	Daniela Černá
	Michal Kulda Kadeřávek
Řidič	Pavel Bloudič Nekvapil
Hospodář	Martin Havel
Kuchař	Libor Wais alias Karel Gott
Zdravotnice	Marta Šimonovičová

Názvy družinek a jejich členové

Práva

Veronika Svobodová

Medvědáři

Markéta Karlíková

Tomáš Kahoun

Soňa Házenkářka Hovorková

Ondřej Prokeš

Dana Varyšová

Jitra

Slzy

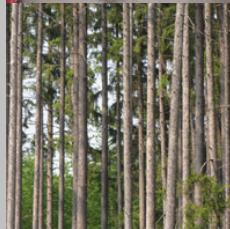
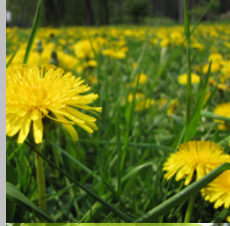
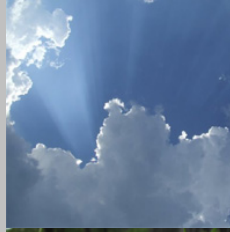
Honza Karlík

Přání

Jeleni

Zajímavosti

- Měli jsme šest různých hymen.
- Písničky k divadýlkům jsou od různých autorů, texty psal Jirka Houser. K Pohádce egyptské je od Boba Dylana, O lovcích mamutů a O vlku a medvědu od Donovana a O soli od Martina Havla. Medvědáře vyhrabal Mára na albu Petra Nováka, takže to byla jediná píseň, která vznikla dřív než scénář divadýlek.

Hymny

K pohádce egyptské

(hudba Bob Dylan, text Jiří Houser)

V malé oáze uprostřed pouště
žil chudý rolník a nežil tam sám,
jeho osli často ledek vozili
a on měnil sůl za obilí

On ví, že moc chudý je,
přesto ale žije, nenadává,
on ví, že bohatství spravedlivým nepřidá

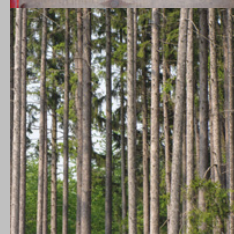
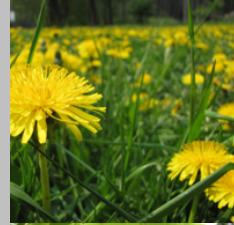
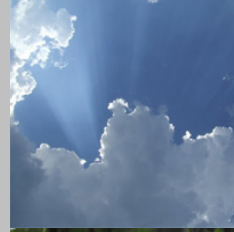
V jedné vsi žil boháč zlého srdce,
když uviděl náklad zboží, řekl si
,Mně to sice žádné jmění nepřinese,
ale proč by ne, zakradu si'

Ouvej, rolník už nic nemá,
osli, ledek, kůže boháč odnáší,
ouvej, co řekne chudák ženě,
když se po obilí zapráší

Rolník ale nebyl žádný třasořítka,
ústa míval vždycky správně prořízlá,
dovolal se správce, došel až ke králi,
jeho řeč je plamenná a spravedlivá

Hurá, právo vítězí,
boháč zloděj musí vrátit to, co ukrad,
hurá, sláva vítězi,
boháč musí dávat vše, co má

Chudý rolník ale jeho jmění nechce,
pro bohatství on se nikdy nesepral,
důležitá věc je pro něj přece
spravedlnost, pro tu bojoval

O soli

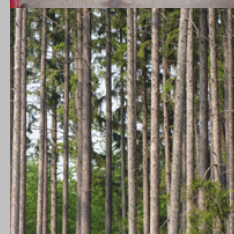
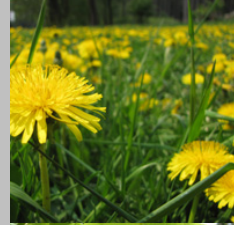
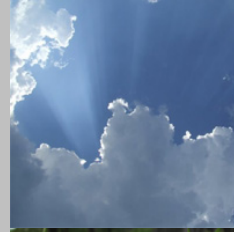
(hudba Martin Havel, text Jiří Houser)

Kala kala doba je tomu,
co kmen Ajajunga žil,
nepracoval, radoval se, bavil,
ve své zemi ryl.
Netěžil z ní opál ani zlato,
bez velké dřiny vykopával sůl

Starý muž řek ,Tak už dost',
než dostane náš bůh zlost,
nechte zpěvu, křepčení
až do příštího setmění

Bojovníci zasmáli se,
pak popadla je zlost,
řekli ,Ty chceš kouzelníčit',
my máme soli dost,
nemusíme pracovat na polích,
od toho prý ruce tuze bolí,
ale ty budeš mít dost

Ubili ho solí kamennou,
Bůh se naštvál najednou,
místo země oceán,
místo soli vody lán

O vlku a medvědu

(hudba Donovan, text Jiří Houser)

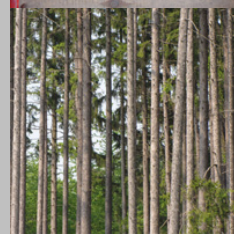
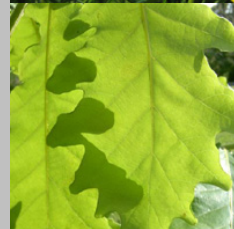
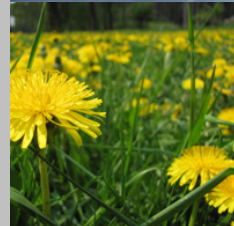
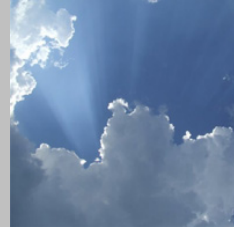
Lesem temným jako noc šel jelen jednou sám,
tu slyší volat o pomoc, jde po hlase a tam,
na zemi strom a pod ním vlk řve hrdlem staženým,
pomoz mi, parde, nebo tu dočista zcepením

Jelen kolem obchází a přemýšlí co s tím,
má síla na to nestačí to s určitostí vím,
vlk ale úpí jako ďas už celou noc a den
a prosí, hele, jelene, parohy na to vem

Jelen hlavu naklonil, nohama zahrabal,
tunový kmen jen zasténal a pak se narovnal,
šedivý vlk vyskočil, prohlíd se a řek,
teď tě, kamaráde, sežeru na oběd

Jelenu se nechtělo bejt vlku pochoutkou,
přemejšlel jak z toho ven, jak mávnout peroutkou,
řekl tomu šedivci ,Medvěd nás rozsoudí,
když vyhraju, tak místo mě sežereš podhoubí'

Huňáč oba vyslechl a odpověď jim dal
,Ukažte mi, jak to bylo, a pak mluvte dál'
Vlk si znovu vlezl pod strom, jelen zahrabal,
kmen šedivce zalehl a jelen povídal
,Strom už zpátky nezvednu, síla ubývá'
Vlk se mračí, běduje, ale medvěd povídá
,Když sílu nemáš, jelene, tak strom nezvedej'
A strom tam zůstal navěky, ježto byl přibbblej, hej!

O lovcích mamutů

(hudba Donovan, text Jiří Houser)

Dávno před lety, kdy křišťál řek byl průhledný
a plný ryb a ve školách orlí křídly mávali,
žil mocný rod, rod Medvědů, co lovce měl a šťastný
byl,

otec Medvěd je zvěř zasobil

Náhle přišel žár, odešla zvěř, léto vyhnalo ji do lesů,
obětní kámen křičel prázdnotou, Medvěd bůh
se rozzlobil, sáhl po blescích, přivolal vody z řek,
lid odešel a hledal novou zem

Pak zpráva zlá se roznesla, malý syn Krásného Svítání
zmizel tak, jak mizí mlha z údolí, marné je volání,
marný je matky pláč a lovců vztek, otec ptá se,
zač mě potrestal velký bůh – otec Medvědů

Zatím v lesích žil v malé jeskyni

místo medvídat syn člověka,

s amuletem celé dny si hrál

Přešlo mnoho let, stesk zahubil Krásné svítání

i matku medvědí a z jeskyně prchal

s pláčem její syn

V táboře u řeky se zastavil,

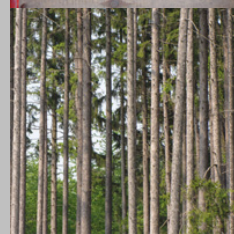
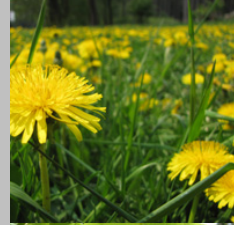
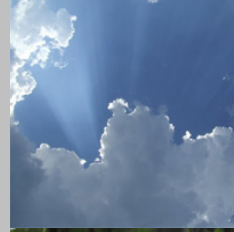
lidmi se nechtěl vést,

pak se přivítal se svým otcem, silným Medvědem,

a tak skončila pověst rodu

o synu Medvědů, o šťastném shledání,

o šťastném návratu, což bylo pojmenování

Romance o šťastném medvědáři

(Obermayer / Vrba / Plicka)

Bydlel sám v domku pod strání,
medvědář, co svět měl rád,
každý ráno za svítání,
medvědy učil pěkně tancovat.

Předváděl je na náměstí,
na fl étnu jim slavík pěl,
mezi lidma k svému štěstí
překrásnou dívku jednou uviděl

Že on se jí také líbil,
do kostela hned chtěl jít,
tam jí věčnou lásku slíbil
a teprve potom jí směl políbit

Ve dvou pak šli širým světem,
medvěďům on k tanci hrál,
nosil smích a radost dětem,
ona chodila brát, co jim kdo dal

Hrát pro radost z žití,
hrát pro ženu svou,
hrát pro luční kvítí
a hrát i potom, kdy den přikryl se tmou

Tak šel čas v domku pod strání,
medvědář měl ženu rád,
každý ráno za svítání,
chodil k medvěďům ven tancovat.

Jitro

text neznáme

